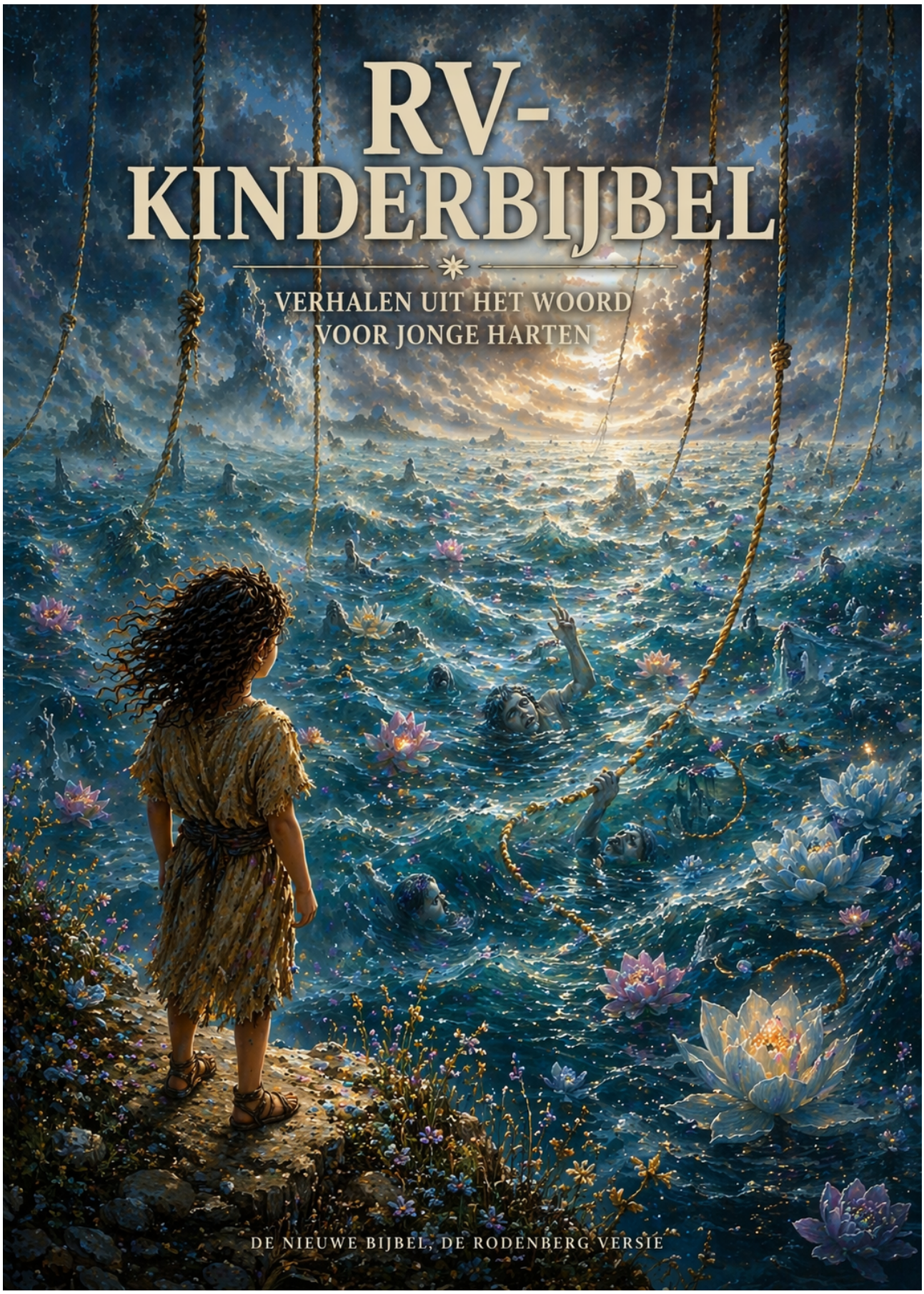
RV-
KINDERBIJBEL
VERHALEN UIT HET WOORD
VOOR JONGE HARTEN
DE NIEUWE BIJBEL, DE RODENBERG VERSIE

RV-KINDERBIJBEL (Blad)
1970-2026

nr. 5
10 april 2026

Uitgave : schoolsupermarkt

Voor de afbeeldingen is gebruik gemaakt
van het Woordweefgetouw

Behemma 17

Op weg naar het paradijs was Samuel vaak gestoken door stekende planten, stekende vlinders, bijen en wespen. Telkens als hij dacht dat hij in het paradijs was gekomen was er nog veel te doen, en moest hij de goede strijd strijden om het beloofde land in te nemen, en dan was er wel weer een nieuw probleem.

Als Samuel dacht dat hij het paradijs in zijn handen had gleed het wel weer uit z’n vingers. Je kon hier niets grijpen. Er was honger in het paradijs, honger in het beloofde land. Dromen konden hier niet waargemaakt worden, dromen konden hier niet uitkomen. Alles was maar half. Alles stroomde alleen maar in kleine beetjes, en zoveel hopen problemen zwommen er omheen. Het land wat een paradijs had moeten wezen was helemaal geen paradijs.

De mensen leefden hier in grote duisternis, en als men het ijs oprende om aan de duisternis te ontsnappen, dan was het ijs veel te dun, en zakten ze er doorheen. Nee, dit was helemaal geen paradijs. Of moest Samuel leren wat een paradijs eigenlijk betekende ? Het was een beloofd land, dat wel, maar hij moest de goede strijd strijden en verder trekken. De zonde zat namelijk achter de mensen aan. Er zat heel wat achter de mens aan wat de mens probeerde tegen te houden. Men moest leren leven met de kleine beetjes.

Ook in het paradijs was er nog heel veel bedrog, en dat begon al als je opstond, als de morgen was gekomen. Ook de morgens konden nog heel bedrieglijk zijn, en daarom moest Samuel verder op zijn zoektocht. Samuel moest dieper het dal in om het geheim van het tranenglas te leren kennen. Zijn gehele verleden was achter het tranenglas gekomen. Hij kon er niet meer bij.

Er was een zee waar alle tijd was gestopt. Het was de zee van de eeuwige jeugd. Als je dacht dat je wakker was geworden droomde je nog steeds. Het was de zee van dromen. Die zee was ergens in het diepste dal, en die zee was eindeloos. Die kon je niet overbruggen. Je kon alleen maar dromen. Maar de zee was ook vol met nachtmerries. Iedereen zou hier in verwarring vergaan. Het was een tranenzee. Maar er groeiden ook bloemen in de zee, en er waren ook verschijnselen van touwen die de mens tegemoet kwamen in de woeste zee. Gelukkig maar. Het was als een afgrond waar zoveel werkelijkheden door elkaar heenliepen, zoveel dromen en nachtmerries, zo'n roepende diepte. En daar riep God de mens in de diepte. De mens moest hier leren niet zomaar te bidden, maar te luisteren, en men moest hier op andere ideeën komen. Hier onderwees God de mens, en liet God de mens de andere kant van het verhaal zien. Er moest nog zoveel veranderen. De mens moest nog zoveel leren, ook Samuel.

Behemma 18

Pas als je iets niet kan bereiken, dan ga je de diepte zien.
Eerst moet je de diepte in.

Er is geen rechtstreekse weg.
Er was geen doorkomen aan in deze zee, en hier was het waar mensen in vissen begonnen te veranderen.
In de zee werden de mensen gezogen tot de nachtmerrie, en daarin werden ze tot vissen om zo in de baarmoeder van de zee te gaan.
Zo werden ze opnieuw geboren in bloemenvelden.
Ze moesten hier een heleboel vergeten.
Samuel was er verbaasd over toen hij het zag.

De aarde scheurde open, en Samuel zag de verschillende lagen, en die waren als veranderingen.
Hier was waar Samuel zijn eigen tuin kreeg, en hij moest tuinjongen worden.
Hier moest hij het geheim van het tranenglas leren,
de tranen gestold tot steen, tot muren.
Hij was in een oorlogshemel.
Er moest nog veel gestreden worden.
De tuin had een hek met hele hoge punten.
Als je erover heen zou gaan dan zou je sterven.
Velen stierven daar.
Er waren ook grotten in de tuin van Samuel.
En door de grotten kon je in het bos komen.
In de grotten waren veel verhalen opgetekend met vreemde tekens.
Die moesten de mensen eerst leren.
Ze konden niet zomaar het hek over.
Hier in de grotten werden de mensen jonger.
Er was hier een bijzondere steen die je kon aanraken,
en vaak als mensen de steen aanraakten dan werden ze jonger.

Ze moesten hier weten wat anderen waren vergeten.
Het was een school.

Behemma 19

In de grotten werden de mensen onderwezen over de jacht en de oorlog tegen het kwaad, tegen de zonde. Ze moesten veel leren. Door de grotten konden ze uiteindelijk de wildernis ingaan. Dat kon niet door zomaar spijbelend over het hek in de tuin te gaan, want die punten waren hoog en scherp en dat zou niet goed gaan. Door de grotten kwamen ze uiteindelijk in een ondergrondse wildernis aan, waar ze moesten wezen. Hier waren twee delen : een deel waar je kon jagen, en een deel waar je niet kon jagen. Deze twee delen waren van elkaar verwijderd door een hek.

Er waren echter deugnieten die het hek over klommen en gingen jagen in het verboden gedeelte. God was hier heel verdrietig over, want ze joegen op onschuldigen, terwijl ze hadden moeten strijden tegen het kwaad. Daarom stuurde God de dochter van de hemel om hen op het rechte pad te wijzen, maar haar vielen ze ook aan.

Samuel was er ook verdrietig over toen hij hoorde wat ze de dochter van de hemel hadden aangedaan. Ze zouden het eerst goed moeten maken met de dochter van de hemel voordat ze naar

God zouden kunnen teruggaan. Maar dat deden ze niet. Ze waren koppig en vol van zelfzucht en trots.

Samuel wilde de dochter van de hemel wel leren kennen, maar daarvoor zou hij de goede strijd moeten strijden, en hij zou haar geboden moeten houden. Daarom was Samuel in deze leerschool.

Behemma 20

De Hemel stuurde haar dochter naar de aarde.
Zij die in geloof tot haar komen zullen zien dat zij waarlijk zorg is, als in een nieuw verbond.
Wie zal naar haar luisteren ? Wie zal haar Woord ontvangen ?
Zij voert de goede strijd tegen het kwaad, tegen de zonde, en geeft haar geboden aan de mensen.
Zo is er een hemelse weg tot de hemel, maar de mensen hebben haar verraden, en daarom leeft de hemel ver van de mensen.
Toch ligt het pad naar de hemel nog open. Gelukkig maar.
Maar wie zou het pad begaan en zoeken ?
Samuel in ieder geval wel.

Het is een moeilijk pad, dat wel, vol met gevaren, maar de dochter van de hemel zal de pelgrims leiden.

Behemma 21

De rivier die vanuit de zee kwam was een pad door de wildernis. Samuel moest dicht bij de rivier blijven.
In de Delta splitste de rivier op. Samuel moest de rivieren daar leren kennen, want ze lieten de verschillende werken zien die gedaan moesten worden.

Behemma 22

Zij die in het verboden gedeelte hadden gejaagd op onschuldigen veranderden in zwijnen.

Samuel las nog steeds de vreemde tekens en de tekeningetjes in de grotten. Ook in de verdere wildernis waren zulke grotten.